Cenuşăreasa la petrecerea Crăciunului

de Lisa Ann Marsoli

Cenuşăreasa şi prinţul ei şedeau împreună în faţa focului care duduia în cămin. Sezonul sărbătorilor de iarnă începuse, iar Cenuşăreasa era emoţionată.

– Hai să dăm o petrecere! îi sugeră ea prinţului.

– Ce idee minunată! răspunse el. Cum pot să-ţi fiu de ajutor?

– Lasă totul în grija mea, spuse Cenuşăreasa.

Curând, scribii regali se prezentară dinaintea prinţesei pentru a întocmi invitaţiile.

– Mulţumesc, dar voi face chiar eu invitaţiile, spuse Cenuşăreasa, şi-i îndepărtă pe scribi.

A doua zi, prințesa începu să decoreze.

– Putem să ajutăm și noi? întrebă Jaq, care sosise împreună cu Gus.

– Vai, dar desigur! răspunse Cenușăreasa. Să începem cu scara cea mare.

Șoriceii legară câteva panglici. Deodată, un mosor de panglică începu să se deșire, iar Gus alunecă în josul balustradei. Dar asta nu-l deranjă defel. Parcă s-ar fi dat cu sania – fără sanie!

Cenuşăreasa şi prietenii ei şoricei decorară toate camerele spaţioase din castel. Jaq şi Gus o ajutară pe prinţesă să agaţe rămurelele de ilex în sala de bal şi deasupra uşilor.

În cele din urmă, Cenuşăreasa agăţă şi ciorapii pentru cadouri deasupra căminului – cu o lăbuţă de ajutor din partea lui Gus.

Singurul loc rămas nedecorat încă era curtea interioară pavată cu piatră, unde Cenuşăreasa intenţiona să ţină petrecerea.

– Nu crezi că oaspeţii noştri or să îngheţe aici? întrebă prinţul.

– Sunt sigură că o să fie bine, răspunse Cenuşăreasa. Şi-apoi, ce ar putea fi mai fermecător decât o petrecere sub bolta înstelată?

– Îmi plac stelele. Sunt sclipitoare, spuse Gus, ronţăind dintr-o ghirlandă de floricele de porumb.

– Gus! îl mustră Jaq. Ar trebui să agăţi decoraţiunile, nu să le mănânci!

Mai târziu, Cenuşăreasa se duse în camera princiară de cusut. Când Prudence, şefa personalului castelului, trase cu ochiul la ce se petrecea acolo, o văzu pe prinţesă cosând.

– De ce nu le cereţi cusătoreselor palatului să facă asta? îi sugeră Prudence.

– Vreau să pregătesc eu însămi cadourile pentru oaspeţii noştri, răspunse Cenuşăreasa.

În sfârşit, sosi Ajunul Crăciunului. Bucătarul-şef de la curte întrebă ce-ar trebui să gătească.

– Nimic, răspunse Cenuşăreasa.

Mai târziu, Prudence o văzu pe Cenuşăreasa în cămară, umplând coşuri cu fructe, ştiuleţi de porumb şi tot felul de brânzeturi.

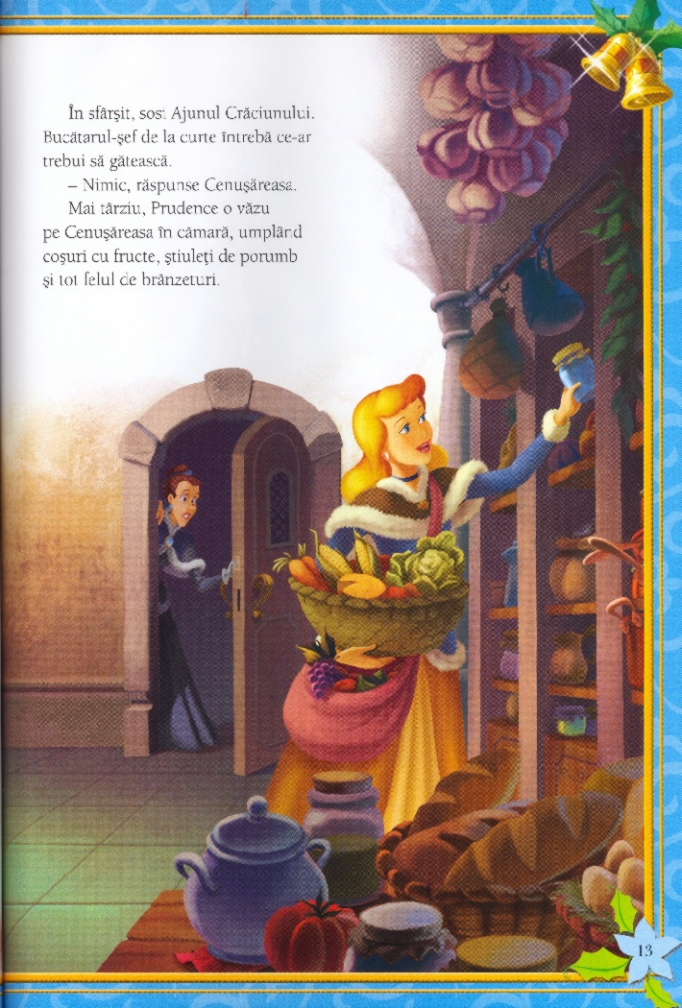

Mai târziu, Cenuşăreasa se duse în camera princiară de cusut. Când Prudence, şefa personalului castelului, trase cu ochiul la ce se petrecea acolo, o văzu pe prinţesă cosând.

– De ce nu le cereţi cusătoreselor palatului să facă asta? îi sugeră Prudence.

– Vreau să pregătesc eu însămi cadourile pentru oaspeţii noştri, răspunse Cenuşăreasa.

– Acum e totul perfect pentru picnicul nostru de Crăciun, exclamă Cenușăreasa.

Zâna Bună privi la combinația neobișnuită de bucate. Nu îndrăznea să-i spună Cenușăresei că un astfel de meniu nu ar fi fost potrivit niciodată pentru o petrecere regală!

Cenuşăreasa plecă să-şi schimbe rochia, iar Zâna Bună se strecură în sala de bal.

– *Bibbidi-bobbidi-bu!* rosti ea, fluturând din mână. O petrecere elegantă chiar acu'!

Pe loc apăru întregul decor al unei petreceri sofisticate. Mai flutură din mână de două ori. Muzicanţii curţii erau pregătiţi să cânte şi apăru chiar şi o sculptură de gheaţă.

– Aşa, acum e mult mai bine, spuse Zâna Bună.

Când Cenuşăreasa şi prinţul trecură pe lângă sala de bal, prinţesa nu-şi crezu ochilor.

Prudence veni şi ea degrabă.

– Unde vă sunt oaspeţii?

– Petrecerea mea nu se ţine aici, îi spuse Cenuşăreasa.

– Şi-atunci, asta ce e? întrebă Prudence.

Cenuşăreasa se gândi o clipă şi zise:

– O petrecere de Crăciun în onoarea personalului de la curte. Fii amabilă, te rog, şi spune-le şi celorlalţi.

– Ce surpriză minunată! exclamă menajera.

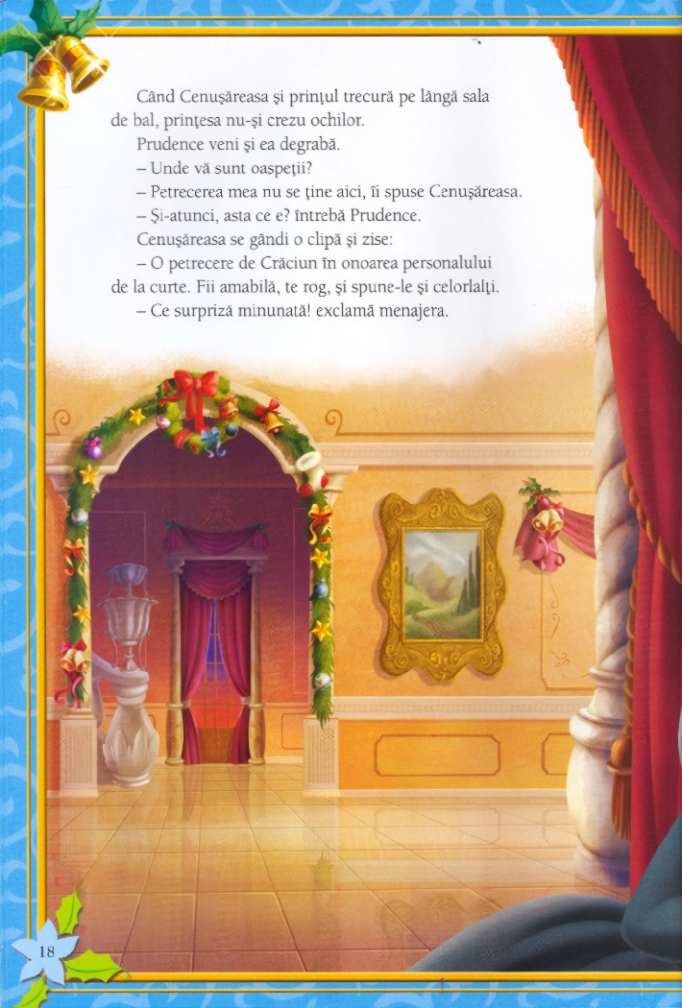

Cenuşăreasa deschise uşile către curtea interioară.

– Crăciun fericit!

Ciripituri, lătrături şi nechezaturi îi răspunseră în cor. Toate animalele, prietenii Cenuşăresei, se adunaseră la petrecerea ei.

– Crăciun vesel, Cenuşărico! strigă Gus.

– Crăciun fericit, îl corectă Jaq.

Animalele se aşezară la masă, apoi veni vremea cadourilor! Primiră săculeţi noi pentru mâncare, păturici molicele şi minuscule hăinuţe şic, numai bune pentru şoricei. Lui Jaq îi plăcu noua lui hăinuţă atât de mult, încât nu se mai sătura să se admire.

Mai târziu, prinţul şi Cenuşăreasa dansară sub bolta înstelată. Când se opriră, îşi dădură seama că erau singuri.

– Vai! Priveşte! strigă Cenuşăreasa.

Animalele intraseră în palat şi stăteau acum alături de personal. Cenuşăreasa şi prinţul li se alăturară şi ei.

A fost cea mai neobişnuită petrecere de Crăciun întâlnită vreodată în regat – şi cea mai plină de voioşie.